

використовуються лише на 35–55 %.

Значна частка фахівців вважає Південний регіон найбільш перспективним для розвитку біржового ринку саме через існування морських портів.

Для рішення цих проблем необхідні професійні кадри, оскільки громади ставлять амбітні цілі, які складно досягнути без професіоналів. Тому, громади відчують складності в освоєнні інфраструктурної субвенції. Тобто громади неспроможні вирішувати питання розвитку.

Бібліографічний список

1. Електронний блог «Відродження». Реалізація децентралізації на Півдні України: сьогодення та майбутні перспективи [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.irf.ua/allevnts/news/realizatsiya_detsentralizatsii_na_pivdni_ukraini_sogodennya_ta_maybutni_perspektivi/.

2. Кравченко В.О. Основи менеджменту : навч. посіб. / В.О. Кравченко. – Одеса : Атлант, 2012 р. – 211 с.

3. Податковий Кодекс України №2755-VI від 02.12.2010 зі змінами та доповненнями від 03.12.2017 р., затверджено Верховною Радою України.

4. Законодавство не вимагає змінювати межі районів до завершення процедури об'єднання громад суміжних районів і проведення в них перших виборів [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://decentralization.gov.ua/news/1583>.

Стрілець Віктор Маркович

д-р техн. наук, доцент

Довгаль Марина Анатоліївна

магістр

Національний університет цивільного захисту України

м. Харків

ПРОПОЗИЦІЇ ЩОДО ПРОГНОЗУВАННЯ СТАНУ ТЕХНОГЕННОЇ ТА ПРИРОДНОЇ БЕЗПЕКИ В УКРАЇНІ

В доповіді відмічено, що обґрунтування пропозицій щодо покращення рівня техногенної та природної безпеки відбувається в рамках функціонування відповідної системи управління як регіонального, так і державного рівня. При цьому недостатньо моніторити стан та здійснювати статистичний аналіз

відповідної небезпеки. Для здійснення ефективних коригувальних дій необхідно мати прогнозні оцінки.

В той же час, аналіз Аналітичних оглядів стану техногенної та природної безпеки в Україні, у тому разі за 2016 р. [1] показав, що у якості ж оцінок, які застосовуються для визначення коригуючих управлінських дій, використовується абсолютний приріст відносно попереднього року. Показано, що наявні в оглядах показники, які характеризують кількість наведених надзвичайних ситуацій дозволяють перейти до прогнозних оцінок, у якості яких доцільно використовувати відповідні тренди.

Аналіз методів прогнозування показав, що у якості гіпотези для довгострокового прогнозу можна вибирати експоненційний тренд, а для короткострокового – лінійний. В доповіді обґрунтовується теоретична можливість їх пов'язати. Враховуючи незначну предісторію, пропонується прогноз стану техногенної та природної безпеки здійснювати із застосуванням лінійного тренду, отриманого методом найменших квадратів. Тим більше, що такий підхід себе добре зарекомендував в питаннях прогнозування професійних ризиків [2].

Результати проведеного дослідження наведені на рис. 1.

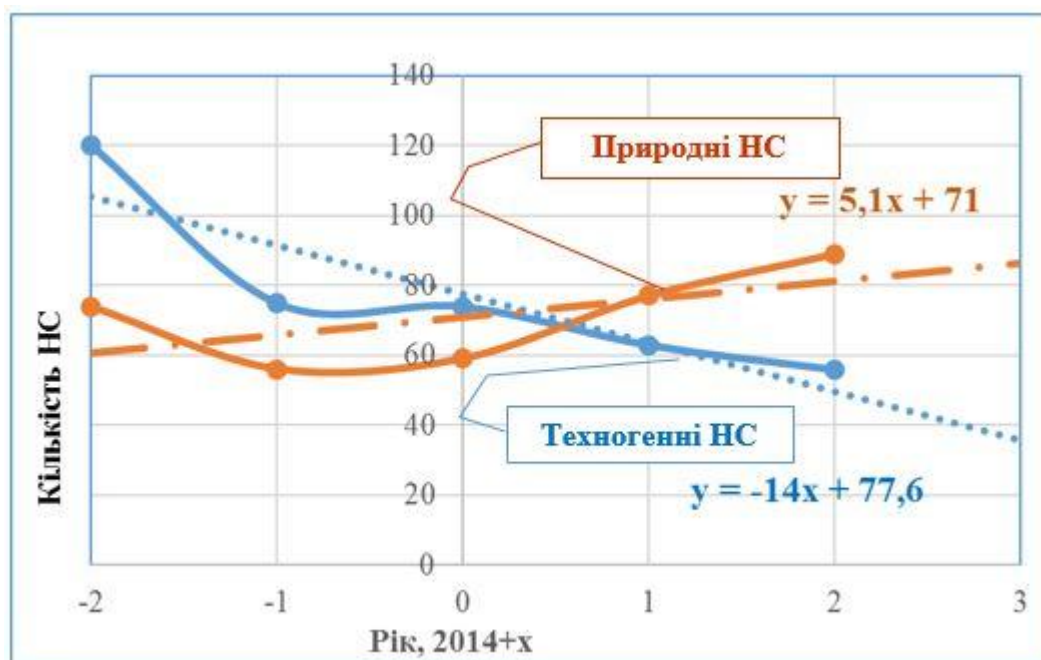

Рис. 1. Прогнозування стану техногенної та природної безпеки

Джерело: авторські розрахунки

Аналіз отриманих результатів дозволяє стверджувати, що у випадку, коли соціально-економічна ситуація в країні не зміниться, можна очікувати: кількість техногенних надзвичайних ситуацій буде зменшуватись, а кількість природніх – збільшуватись. На наш погляд, це можна пояснити, з одного боку, погіршенням великомасштабного виробництва, з іншого – нехтуванням питаннями техногенно-екологічної безпеки на малих підприємствах та на об'єктах аграрно-промислового комплексу.

Бібліографічний список

1. Аналітичний огляд стану техногенної та природної безпеки в Україні за 2016 рік [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.dsns.gov.ua/files/2017/8/18/Analit%20dopovid/2%20statistic.pdf>
2. Предко В.О. Визначення границь застосування існуючих методів розрахунку професійного ризику / В.О. Предко, О.С. Мішеніна, В.М. Стрілець // Проблеми надзвичайних ситуацій. – 2014. – № 19. – С. 98–107.

Яковенко Олександр Григорович

д-р тех. наук, професор

Шевченко Владислав Олександрович

студент

Дніпровський національний університет ім. О. Гончара

м. Дніпро

ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНА ВИРОБНИЧА ФУНКЦІЯ У РОЗРІЗІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Тісна взаємодія економіки з навколишнім середовищем є головною передумовою дослідження ринку України при переході до сталого розвитку.

Сучасний етап розвитку України характеризується не тільки підвищенням уваги до проблеми охорони навколишнього середовища та раціонального використання природних ресурсів, а й вирішенням цих проблем шляхом мінімізації витрат, що в свою чергу дає можливість не тільки зберегти екологію, а й отримувати прибуток від впровадження інструментів збереження навколишнього середовища, що дає змогу бути конкурентоспроможною країною.